N°. 277. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
[illegible] een tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

ZATURDAG 15 APRIL.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schonneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 30, Ned. Cour.

Berigt aan HH. Uitgevers van boekwerken.

De Redactie van *de Grondwet* ontvangt dagelijks, ter beoordeeling, vele brochures en boekwerken. Zij bepaalt zich zelden tot eene bloote aankondiging; maar geeft in den regel, gelijk de groote Engelsche en Fransche dagbladen, eene gemotiveerde beoordeeling der haar toegezonden vlugschriften en boeken. Gelijk alle andere dagbladen moet zij evenwel aan de voorwaarde blijven vasthouden, dat slechts die geschriften worden *beoordeeld*, waarvan de uitgave, onder de rubriek *Advertentiën*, wordt aangekondigd.

Het voorloopig verslag over het Wetsontwerp op het Armbestuur.

II.

Het wetsontwerp getoetst zijnde aan art. 195 der Grondwet, is de meerderheid tot het besluit gekomen, dat onder het woord »*armbestuur*« in de eerste zinsnede, althans in zooverre het als een onderwerp van wettelijke regeling mag worden beschouwd, niet kan bedoeld zijn dat armbestuur, hetwelk, uit den aard der zaak en in verband met de scheiding van Kerk en Staat, opgedragen is aan de christelijke liefdadigheid, maar alleen dat, hetwelk van de Regering of van den Staat uitgaat.

Vóór de grondwetsherziening, bestond er geen twijfel omtrent de bedoeling van het grondwettig voorschrift, dat het armbestuur, als eene zaak van hoog belang, aan de aanhoudende zorg der Regering aanbeval. Het jaarlijksch verslag aan de Staten-Generaal betrof ook de kerkelijke instellingen, waarop de algemeene wettelijke verordeningen op het armwezen evenzeer van toepassing werden gemaakt. Zoo bij de grondwetsherziening was bedoeld, dien toestand te veranderen: men zou bepaaldelijk het *burgerlijk* armbestuur hebben genoemd en men kan, bij gemis van die verduidelijking, veilig aannemen, dat onder armbestuur moet begrepen worden alles, wat de armenzorg omvat. Die uitlegging is volkomen bestaanbaar met de eerbiediging der nationale regten en vrijheden en van volkomene zelfstandigheid van al wat tot de Kerk behoort en van haar uitgaat. De wijze der regeling bij de wet werd slechts overgelaten aan het oordeel en de vrijheid van den gewonen wetgever.

En als men deze verklaring van de Grondwet niet aanneemt, dan moet men erkennen, dat door Art. 195 een beginsel van staatsarmenzorg wordt gehuldigd. Als de wettelijke regeling der kerkelijke en bijzondere liefdadigheid in art. 195 is uitgesloten en het verslag aan de Staten-Generaal dien ten gevolge niets [illegible] behoeft te bevatten [illegible] hetgeen de Regering *op haar gebied* heeft verrigt, dan is het duidelijk en klaar, dat op het gebied van den Staat eene werkzame zorg betrekkelijk het armwezen, verpligtend is voor de Regering; dat die zorg de medewerking van het wetgevend gezag vordert, en dat het verslag, dat daarvan jaarlijks wordt aangeboden, regerings-handelingen betreft, die zich wijder uitstrekken, dan een werkzaam toezigt. Maar wij gaan verder. De grondwetgever, in aanmerking nemende den bestaanden feitelijken toestand der armenzorg, kon gewild hebben, dat het deel der Regering in de armenzorg wettelijk geregeld en de volksvertegenwoordiging jaarlijks bekend gemaakt werd met de meerdere of mindere uitgestrektheid van dat deel; in die onderstelling zou de grondwetsherziening een abnormalen toestand hebben bestendigd en gewettigd, door het voorschrift *niet* te hebben opgenomen onder de additionele artikelen of overgangsbepalingen. Er is geen de minste schijn, dat bij de grondwetsherziening een stelsel van verpligte staatsarmenzorg zou zijn aangenomen; maar wel, dat de volstrekte scheiding van Kerk en Staat zoodanig werd voorbereid, dat de grondwetgever in elk geval, waarin de Kerk op den Staat leunt, eene aanleiding heeft gevonden, om de zelfstandigheid der Kerk te herstellen en aan den gewonen wetgever over te laten, om, door het stellen van perken, de Kerk los te maken van den Staat; en aan de Regering slechts de waakzame zorg over te laten, dat de Kerk aan hare pligten getrouw blijve of worde. Wij vinden in dat 195 art. der Grondwet juist den weg geopend, om eene drijvende kracht daar te stellen, zoodat de armenzorg komt dààr waar zij behoort.

Daar zij behoort; want de staatshuishoudkunde laat ons immers niet in verlegenheid, om te zoeken waar de armenzorg behoort. Wij geven gaarne toe, dat »de armenverzorging, ook naar het inzien der meerderheid, aan de godsdienstige liefdadigheid behoort te worden overgelaten.« Wij spreken niet tegen, dat, zoowel de regelen der wetenschap als de lessen der ondervinding leeren, dat de wettelijke liefdadigheid verderfelijk werkt, en dat het aantal behoeftigen en noodlijdenden, onder het stelsel van staatsarmenzorg, steeds klimmende is geweest. Maar men ziet juist voorbij, dat die *wettelijke liefdadigheid* of *staatsarmenzorg* voortgevloeid is uit de *gebrekkige* en *ondoeltreffende* godsdienstige liefdadigheid. Dat standpunt behoort de wetgever in te nemen, om het doel der wet te leeren kennen en hare bepalingen daarheen te rigten. *Wij* hebben daaraan het wetsontwerp getoetst en het onvoldoende geacht; terwijl de meerderheid in het voorloopig verslag daarin »bepalingen vindt, die de kiem eener staatsarmenzorg met zich dragen, het denkbeeld eener verpligte ondersteuning van staatswege bij den arme zouden kunnen doen wortel vatten, de regeling van den onderstand der gemeentebesturen ten pligt schijnen te maken, en waaruit de gegronde vrees ontstaat, dat de uitkomst de verwachting zal bedriegen en niet zijn eene langzame, trapsgewijze overgang tot de vrijwillige, maar tot de verpligte armenzorg.« Wij erkennen daarom gereedelijk, dat dus nu in het wetsontwerp wijzigingen zullen moeten gebragt worden.

Welke wijzigingen? Zietdaar het punt van verschil. *Wij* gaan verder, dan die »enkele leden, bij wien de ernstige vrees bestond, dat hetgeen de meerderheid zich van de volkomen vrije liefdadigheid voorstelt, een niet voor verwezenlijking vatbaar ideaal is; zij rekent te veel op de godsdienstige liefdadigheid en op den invloed der Kerk; de uitkomst zou te laat kunnen bewijzen dat zij zich misrekend had.« Wij vragen wat door de kerkelijke liefdadigheid sedert het tijdstip der Grondwetsherziening, om van geen vroeger tijdperk te spreken, is verrigt, waaruit nu reeds eenigermate kan worden berekend of er grond is voor de verwachting, dat de armenverzorging geheel aan de godsdienstige liefdadigheid kan worden overgelaten? Er moesten zich toch hier of daar reeds gunstige verschijnselen hebben opgedaan, ook na de werking van het synodaal reglement op de diaconie-administratiën bij de Hervormden. Men mogt teregt verwachten, dat aanvankelijk zou zijn beproefd geworden, of de vrije en zelfstandige werking der diaconiën, waarop men zoo hoogen prijs scheen te stellen, nu haar geene wettelijke regels beperken, tot die gunstige uitkomst had geleid, dat de onderstand uit burgerlijke gemeentekassen merkbaar was verminderd. »Zoodanige proefneming in zaken van zulk overgroot belang« werd niet verhinderd; zij was noodzakelijk. Zal de wetgever nu, alsof er geene antecedenten van zorgverwekkenden aard bestonden, op een chimerieken toestand zijne regels bouwen? Wij gelooven, dat de volksvertegenwoordiging daaraan niet medepligtig mag zijn, nadat de Memorie van Toelichting zelve, bij art. 20 de vrees niet ontveinst, dat die teugellooze vrijheid verderfelijke gevolgen na zich slepen [illegible] de Kerk die zou kunnen misbruiken, »door zich [illegible] gezochte redenen en met min edele bedoelingen [illegible] onttrekken aan de verzorging van armen, die [illegible] behooren tot het getal van hen [illegible] de kerkelijke instellingen [illegible]

Oordeelkundig is dan ook het voorbeeld genomen omtrent de vermoedelijke werking van de voordragt, zoo als zij thans aan de overweging der Vertegenwoordiging is onderworpen; want het strookt met den feitelijken toestand der armenzorg in de meeste gemeenten. »Een der vrije armbesturen, in eene plaats waar ingezetenen van verschillende kerkelijke gezindheden zijn, verzaakt zijne roeping en voorziet niet in den onderstand der armen van zijne kerk. Dan zullen die armen — en dit zal als maatregel van politie noodig zijn — door de burgerlijke gemeente moeten worden ondersteund.« Wie zal niet erkennen, dat zulks, nu reeds, in verschillende gemeenten plaats vindt; omdat niet enkel de politiezorg, maar ook de menschelijkheid zulks gebiedt. »Het gevolg daarvan is, dat de gemeentekas, waaraan alle ingezetenen dier gemeente, zonder aanzien der kerkelijke gezindheid waartoe zij behooren, bijdragen, de armen van de eene gezindheid onderhoudt met de opgebragte penningen door de ledematen van de andere. En zoo de instellingen der andere gezindheden aan hare verpligtingen blijven voldoen, dragen hare ledematen dubbel in de armverzorging. »Het is niet te ontkennen, dat zulks in de meeste plaatsen, waar Remonstrantsche, Doopsgezinde, Waalsch-hervormde en Christelijk-afgescheidene gemeenten gevestigd zijn, het geval is; en derhalve ook aldaar »gegronde vrees moet ontstaan voor eene algemeene verzaking der armen ten einde geen onregt te lijden. *Daar zal dus de burgerlijke armenzorg in de plaats getreden zijn van de godsdienstige liefdadigheid.*«

Dat bezwaar schijnt niet uit den weg geruimd te zijn. Het verslag zegt: »In deze moeijelijkheid schijnt niet volkomen te kunnen worden voorzien.« Het overleg met de kerkbesturen der verschillende gezindheden tot het maken van doeltreffende bepalingen, zal geen vrucht dragen. Eene onbewimpelde verklaring, dat de armenzorg een voorwerp is der vrijwillige liefdadigheid, ook in de wet opgenomen, blijft doelloos; omdat daarin toch bij ongenoegzaamheid der middelen, geen waarborg ligt, dat het kerkelijk armbestuur die verpligting zal vervullen. Men erkende, dat het een nudum praeceptum was, dat geen waarborg hoegenaamd levert en ook geene beteekenis of kracht heeft.

Wat kan er in dezen stand der zaak meer noodig zijn, dan een regeringstoezigt op de kerkelijke instellingen van weldadigheid, waardoor, bij het heerschend wantrouwen in de kerkelijke armenzorg, dat ten gevolge der toenemende onkerkelijkheid veld wint, aan de weldadige gevers overvloedige waarborgen worden gegeven voor het wèlbesteden hunner giften en een ordelijk beheer?

Nederlanderachtigheden.

De Nederlander schijnt gebelgd op de Regering. Zij zegt in N°. 1162.

»Wij blijven betreuren, dat de Regering het amendement van den heer Thorbecke in de voordragt ter verhooging van *oorlogsuitgaven* overgenomen heeft.«

»Het wijzen enkel op *buitengewone omstandigheden* geeft aan de wet, in verband met de rede van den Minister van Buitenl. Zaken van 27 Maart, het karakter eener voorziening [illegible] hoefte van *Gewapende Neutraliteit.*«

»Het is, vooral met het oog op de [illegible] van hetgeen door de Regering [illegible] een hooger cijfer, ook in [illegible] nadruk op den voorgrond [illegible] dank

»Maar, zegt iemand, [illegible] der Regering [illegible]

»Wij [illegible] zou het waarschijnlijk [illegible] geconstateerd was) [illegible] van het cijfer niets geprejudi[illegible]

[illegible] amendement (ook om buitengewone omstandig[illegible] amendement kunnen worden gekeerd.«

[illegible] zoo het amendement was *aangenomen*, zou dit [illegible] dan de *overneming* hebben gemaakt?«

[illegible] een voordeelig ontwijken der nederlaag, wanneer men, [illegible] vrees voor de uitkomst van den strijd, zich met schijnbaar welbehagen voegt naar den eisch der tegenpartij?«

Voor dit oogenblik geven wij hierop ten antwoord, wat in het verslag der commissie van rapporteurs door de Eerste Kamer is verklaard:

„Onderscheidene leden hebben hun genoegen betuigd, dat de Regering heeft bewilligd in de verandering van den considerans van dit wetsontwerp, door welke deze aanvrage tot verhooging van voor dit Hoofdstuk toegestane sommen meer bepaaldelijk met buitengewone omstandigheden in verband gebragt is geworden. Hunne toestemming toch aan deze voordragt te verleenen, konde nu niet worde aangemerkt als eene onbepaalde bewilliging in eene duurzame verhooging van het eindcijfer van de begrooting van Oorlog.”

„Andere leden hebben aan de bedoelde verandering minder of in 't geheel geene waarde gehecht, daar het hun voorkwam, dat de Vertegenwoordiging, ook zonder de bijvoeging, waardoor dit verband opzettelijk wordt aangeduid, volkomen vrij blijft, om bij de overweging van de jaarlijksche Staatsbegrooting haar gevoelen omtrent het bedrag der uitgaven voor de verdediging des Lands te bepalen.”

Wij komen later op het gevoelen van *de Nederlander* opzettelijk, terug.

De Nederlander schijnt *de Grondwet* van de laatste dagen niet gelezen te hebben; althans er was in de laatste Nos., meenen wij, nog al eenige aanleiding voor *de Nederlander* tot overweging, nadenken en zelfverdediging.

Zou *de Nederlander*, gelijk zijn financiële correspondent J. B. slechts, bij toeval, die Nos. van *de Grondwet* lezen, welke voor eenigen schijn van anti-revolutionnaire refutatie vatbaar zijn?

Buitenland.

ENGELAND.

Gelijk reeds gemeld is hebben lord Aberdeen in het Hoogerhuis en lord Russell in het Lagerhuis, in de zittingen van Dingsdag jl. verklaard, dat de Regering in de ernstige omstandigheden, waarin men zich tegenover het buitenland bevindt, het pligt acht de hervormings-bill in te trekken; zijnde het oogenblik ongeschikt, om daarover te beraadslagen. De verklaring van lord John Russell is met levendige toejuichingen ontvangen. De Kamers zijn tot den 27 April gescheiden.

— Uit eene doorgaans goed onderrigte bron verneemt men, met betrekking tot de dezer dagen medegedeelde in-beslag-neming van de achter geblevene goederen van sir H. Seymour, dat de Czaar werkelijk heeft goedgevonden op de in het hotel der ambassade te St. Petersburg achtergeblevene goederen, waaronder eene kleine verzameling schilderijen en zeldzaamheden, de geheele garderobe van Lady Seymour en van Miss Seymour en wat dies meer zij, beslag te leggen. Sir H. Seymour had een agent van de ambassade gelast, zijne bezittingen uit St. Petersburg af te zenden; de Czaar hiervan onderrigt zijnde, deed onderzoeken of zij zich reeds aan boord van een schip bevonden en daar dit niet het geval was, verbood hij ten strengste, die goederen af te geven. Van eene confiscatie is geene sprake. De verschillende goederen zullen verzegeld en aan een Petersburgsch handelshuis ter bewaring worden gegeven.

— De wetgevende magt der Britsche kolonie Nieuw-Schotland heeft, gelijk gezegd is, naar aanleiding der oorlogs-verklaring aan Rusland, in een adres zijne gehechtheid aan het moederland betuigd, en zijne bereidwilligheid om, des noods met eigen middelen, in de verdediging van het koloniaal grondgebied te voorzien.

Het parlement van Canada heeft eene gelijke verklaring afgelegd.

— In de zitting van het Lagerhuis van 11 dezer heeft de kanselier der schatkist den toestand daarvan bloot gelegd. Het overschot der opbrengsten op 1 April heeft de verwachting overtroffen en een bedrag van 3 millioen sterling bereikt. De vlottende schuld is nog 1.174.000 pond beneden het bedrag, dat de regering aan schatkistbilletten mag uitgeven. De toestand van het openbaar crediet is allezins voldoende, vooral met het oog op de tegenwoordige staatkundige moeijelijkheden.

BELGIE.

Daar het verdrag en de overeenkomsten met Frankrijk gesloten, in werking moeten komen eene maand na de uitwisseling der ratificatien, zoo zullen zij van af 12 Mei aanst. ten uitvoer worden gelegd.

ZWITSERLAND.

Eenige maanden geleden werd zeker persoon, genaamd Contini, te Tessin in hechtenis genomen, beschuldigd van als Oostenrijksch agent het volk op te zetten. Dit gaf tot een onderzoek aanleiding op grond waarvan de heer Labhardt, die, na de weigering van vijf andere regters van verschillende kantons, met de instructie belast werd, voorstelde geen gevolg aan deze vrij netelige zaak te geven. De kamer van beschuldiging, zamengesteld uit regtsgeleerden en regters, die in Zwitserland zeer geacht zijn heeft evenwel, in strijd met de conclusie, met eenparige stemmen beslist, dat er grond bestaat, om zoo tegen Contini, als tegen zijne medepligtigen in Tessin, waarvan reeds onderscheidene eene voorloopige gevangenis ondergaan, vervolgingen in te stellen.

De bevolking van het kanton Schwyz was den 9den dezer geroepen, uitspraak te doen over eene vraag tot herziening der staatsregeling en wel het juiste van de orde der zaken, die voor 1847 bestond. De voorsteller was de heer Abyberg, wiens naam sedert 1833 dikwerf is genoemd. Hij heeft slechts 1306 stemmen, tegen 5445, voor het voorstel kunnen verkrijgen.

DENEMARKEN.

De berigten uit Kopenhagen van 9 dezer melden het einde van de ministeriële crisis nog geenszins. Er zijn verscheidene lijsten in omloop, maar tot hiertoe heeft geene derzelve nog eenig officieel aanzien. Men weet, dat de stelling van het ministerie, na het door de kamer uitgebragt votum van wantrouwen onhoudbaar was, maar wat in de laatste dagen eigenlijk aanleiding tot het ontslag van het Deensche kabinet heeft gegeven, daarover loopen de geruchten zeer uiteen. Een briefschrijver doet in een Berlijnsch blad opmerken, dat de aftreding van het geheele ministerie overeenstemt met de tegenwoordigheid te Kopenhagen van den admiraal Napier en met het bezoek, dat de vlootvoogd, na vele vruchtelooze pogingen aan koning Fredrich heeft kunnen brengen. Sir Ch. Napier zou zich bij die gelegenheid vooral beklaagd hebben, dat de strikte onzijdigheid, door het Deensche ministerie aangenomen, aan elken Deenschen loods zou beletten aan boord van een Engelsch oorlogsvaartuig dienst te doen. Toen de admiraal, niettegenstaande den tegenstand van het kabinet, dat gunstig voor Rusland gestemd was, werd toegelaten om zich met den koning te onderhouden, hebben de ministers hun ontslag ingediend.

SPANJE.

Het regeringsblad deelt een besluit van het bewind van Barcelona mede, waarbij de ontwapening der bevolking wordt bevolen. Binnen 24 uren zullen de wapenen moeten worden overgegeven. Na verloop van dien tijd zal de policie eene huiszoeking bewerkstelligen. De opgewondenheid van de laatste dagen was den 3en dezer aanmerkelijk bedaard. Een groot getal werklieden waren naar hunne werkplaatsen teruggekeerd.

— De heer de Cueto, gevolmagtigd minister van Spanje bij de Vereenigde Staten van Noord Amerika, had den 6en dezer Madrid verlaten, om zich naar zijn post te begeven.

RUSLAND.

Bij keizerlijke ukase wordt de minister van oorlog gelast, de bataljons van het vierde reservekorps in aktieve dienst te doen overgaan, en twee reserve-batterijen bij ieder korps te organiseren. Deze maatregel moet, *wegens het dreigend gevaar waarin het rijk zich bevindt*, onmiddellijk worden ten uitvoer gelegd.

TURKIJE.

— De Fransche generaal Canrobert is den 3 April te Konstantinopel aangekomen met 1100 man troepen.

Men was eergisteren te Parijs zeer getroffen over eene depêche, door de *Times* openbaar gemaakt houdende, dat de heer von Bunsen Pruissisch minister te Londen, door zijne regering was teruggeroepen. Daar dit gerucht reeds sedert eenige dagen in omloop was en het zich nog niet bevestigd heeft, zoo begrijpt men niet, dat het te Parijs zoo onverwacht is voorgekomen. Het is waar, dat de *Times* het gerucht reeds tot het onderwerp van breedvoerige beschouwingen maakt, en de terugroeping van den heer von Bunsen als het teeken beschouwt van de vereeniging van Pruissen met Rusland. Lord Clarendon is in het Hoogerhuis over deze aangelegenheid geinterpelleerd en heeft geantwoord, dat, zoo zij eene daadzaak ware waarvan hij, voor zoo veel hem betreft, geene kennis droeg hij daaraan dat groote gewigt niet zou kunnen hechten. Maar toen Lord Clarendon dat onderwerp eenmaal behandelde heeft hij zich tot die verklaring niet bepaald. Hij heeft bovendien eenige opmerkingen gemaakt over het protokol, dat door de vier mogendheden is geteekend, alsmede over de overeenkomst tusschen Oostenrijk en Pruissen, waarvan in den laatsten tijd zoo veel gesproken is. Wat de edele lord deswege gezegd heeft, komt geheel overeen met hetgeen in de laatste dagen daaromtrent is medegedeeld. De minister van buitenlandsche zaken heeft te kennen gegeven, dat hij dat protocol wel als voldoende beschouwde, maar hij heeft het niet ontveinsd, dat het niet datgene was, wat Frankrijk en Engeland, of zelfs Oostenrijk juist verlangden. Uit de woorden van den minister blijkt het zeer duidelijk, dat er van den kant der Duitsche mogendheden geene verbindtenis is aangegaan, om aan den krijg tegen Rusland krachtdadig deel te nemen. Wat de bijzondere overeenkomst tusschen Oostenrijk en Pruissen betreft, heeft lord Clarendon gemeend, alleen te mogen mededeelen, dat zij niet alles bevatte wat Oostenrijk wenschte. Men weet intusschen, dat de onderhandelingen over die overeenkomst niet zoo gevorderd zijn, als men gedacht had. Het gerucht heeft verspreid, dat Oostenrijk niet gezind was, om de wijzigingen aan te nemen, door Pruissen nog gebragt in het ontwerp, dat reeds, ten opzigte van onderscheidene punten, verschilde met hetgeen het Weener kabinet in den aanvang wenschte. De *Neue Preussische Zeitung* bevestigt die weigering van Oostenrijk. Zoo ver staan dus de zaken. Alles is dus nog niet geëindigd. Een schrijven uit Berlijn doet het juiste punt kennen, waarover het verschil tusschen de beide kabinetten loopt. Het betreft de vraag, of eene der twee mogendheden zich in den krijg zal kunnen mengen, zonder de andere vooraf daarover te hebben geraadpleegd?

Eenige Engelsche dagbladen houden het berigt vol, dat zij gegeven hebben, over den intogt der Russen in Servie boven Widdin. Anderen stellen dat berigt in twijfelachtigen vorm voor. Een brief van Weenen van 13 dezer wederspreekt het geheel. Zoo het gebeurd was, dan zou men er de officiële bevestiging van ontvangen hebben.

Het binnenrukken der Oostenrijkers in Servie schijnt al meer en meer op handen te zijn. Men zegt evenwel, dat de Porte dit met geene goede oogen zou aanzien. Maar zoo Engeland en Frankrijk dien intogt gedoogen, zal de Turksche Regering dien goed- of kwaadschiks moeten toelaten zonder zich daartegen te verzetten. De tegenzin der Porte, om Servie door de Oostenrijkers te doen bezetten, bewijst dat zij die bezetting beschouwt zoo als zij, uit den aard de zaak beschouwd moet worden. Dat is geene vijandige da tegen Rusland, noch een maatregel, bestemd om de krijgsbe wegingen van de verbonden legers jegens de Turksche krijg bende te bevorderen; maar het is een maatregel van voorzorg die Oostenrijk neemt, met het oog op zijne eigene belangen e op de gebeurtenissen, die uit den strijd in het Oosten kunne voortvloeijen. Dit is reeds eenige dagen geleden gezegd. hetgeen er nu voorvalt, bevestigt dit. Men kan dus dag lijks het officiële berigt te gemoet zien, dat Servië door Oostenrijkers is of wordt bezet.

Van het krijgstooneel ontbreken steeds zekere tijdinge Door de verklaringen van lord Clarendon in het Hoogerhu weet men alleen, dat de vlootvoogden zich in verban hebben gesteld met den bevelhebber van het Turksche leg te Kustendje, en dat het Engelsch-Fransch smaldeel, d in die wateren kruist, zich gereed houdt, om, in geval va nood, hulp aan de Turken te verleenen. Kustendje is een kleine plaats op het grondgebied langs de Zwarte Ze tusschen Kavarna en de monden van den Donau. Van d zeekant nadert dit den wal van Trajanus, in de nabijhe waarvan de Turken, zoo als men weet zich bijeentrek om de Russen te doen stand houden, zoo zij de Dobrudsc mogten willen verlaten en voorwaarts rukken. Brieve Konstantinopel verzekeren echter, dat de Turksche Regering aan Omer-Pacha bevel heeft gezonden, om vóór de aankom der Engelsch Fransche krijgslieden, geene gewigtige krijg verrigtingen te wagen. Het is evenwel moeijelijk te gel ven, dat, zoo de Russen naar Adrianopel mogten opr ken, Omer-Pacha hen ongehinderd voorwaarts zou moe laten gaan. Ook houden de laatste dépêches in, dat vereenigde vloot, die voor Kavarna kruiste zich naar bastopol heeft begeven, ongetwijfeld om de Russis vloot, zoo zij die haven mogt hebben verlaten, op zoeken. De admiraals zullen in allen gevalle eenige freg ten in de wateren van Kustendje hebben achter gelaten

Het bevreemdde, dat men, na de waarschuwing, do de verbonden admiraals aan den Russischen gouverne gerigt, om de Sulina van alle belemmeringen voor scheepvaart te bevrijden, men niet vernomen had eenige booten der vloten met geweld die binderpalen h den vernietigd, waartoe toch eene bedreiging geschied w Een bijzondere brief van de Zwarte zee van 27 Maa door de *Patrie* medegedeeld, geeft aan deze werkeloosh der vloten, eene voldoende oplossing. De Russische g verneur zou namelijk aan de vordering der admira hebben voldaan. Hij zou hen kenbaar gemaakt hebb dat de Sulina van alle belemmering was bevrijd en, de scheepvaart thans volkomen ongehinderd voortgang hebben. Wat daarvan nu zij, zal de tijd wederom moe leeren.

De *Patrie* durft wel niet tegen te spreken, maar it folt toch aan de waarheid van het berigt nopens het o lijden van den kolonel Dieu. Het blad grondt zich daar dat, zoo het den 30sten Maart was voorgevallen, m het berigt dier droevige gebeurtenis nog niet had kunn ontvangen.

De laatste berigten uit Konstantinopel, met den teleg overgebragt, zijn van 5 dezer. Zij spreken van vreu feesten, die er in de stad hadden plaats gehad, bij genheid van voordeelen, die door de Turksche tro aan de oever van den Donau waren behaald. Men gel dat dit betrekking had tot de zeer ernstige scherm lingen, die te Simnitza bij Guirgewo zijn voorgeva Men weet, dat de Turken van hunne zijde op dat den Donau zijn overgetrokken, en dat zij de Russen groote verliezen hebben toegebragt. Maar men weet, dat zij, na verscheidene dagen strijdens, op den re oever zijn teruggekeerd, hetzij vrijwillig hetzij gedwo Sommigen hebben zelfs van de verovering van Guirg gewag gemaakt; maar men moet dit tot nu toe nog gelooven.

Uit eene depêche van Triest van 11 dezer blijkt, volgens de laatste berigten van Griekenland, Ali-P aan het hoofd van 3000 man geregelde troepen de Griek opstandelingen bij Janina heeft verslagen.

Grivas was op de vlugt.

Niets nieuws van de Oostzee na het telegrafisch van gisteren.

Men zal zich herinneren, dat de telegraaf een paa gen geleden, gemeld had, dat vijf stoomfregatten v Engelsche vloot reeds tot bij het eiland Bornholm, die zee, waren voorwaarts gestevend. De *Morning* zegt, dat dit eene voorhoede van den admiraal Nap die hij, onder bevel van den s. b. n. Plumridge, va vloot heeft afgezonden, om den ingang van de Finland op te nemen. Den 9 dezer had eene F stoomkorvet zich te Helsingoer met het oorlogschip *terlitz* vereenigd. Zij zullen zich weldra bij de Eng vloot bevinden, waaraan zich binnen kort ook zullen sluiten de Fransche schepen, die dezer dagen zijn vertrokken.

De wapenschouwing, den 12den te Parijs gehouden eere van den hertog van Cambridge was uitermate Z. K. H. bevond zich aan de zijde des Keizers, voor de troepen hebben gedefileerd. Zij werden gevolgd den maarschalk, minister van oorlog, Vaillant, den schalk de St. Arnaud, lord Raglan enz. Tusschen de sche en Engelsche officieren heerschte de grootste lijkheid. Ook waren er eenige officieren van andere vo de militaire muzijk heeft o. a. het *God save the Q* en het *Partant pour la Syrie* uitgevoerd. De menigte zeer talrijk en heeft de hooge personen bijzonder toejuichingen begroet. Men heeft eenige krijgsbew volbragt, die zich, zoo schrijft men, over het al door hare snelheid en juistheid hebben onderscheiden door de vreemde officieren werden bewonderd.

— Door eenige dagbladen was verzekerd, dat het Russisch gouvernement voornemens zou zijn, eene vertrouwelijke briefwisseling openbaar te maken die, buiten weten van het Britsche ministerie, tusschen het Russische en het Engelsche Hof over staatsaangelegenheden zou gevoerd zijn, en die eene zware blaam op prins Albert, den gemaal van koningin Victoria, zou werpen. Het dagblad der regering van Gotha (waarmede prins Albert vermaagschapt is) zegt gemagtigd te zijn te verklaren, dat er geene andere vertrouwelijke briefwisseling tusschen de beide hoven is gevoerd, dan ter mededeeling van geboorte en andere dergelijke familie-gebeurtenissen.

— Te Riga had men, volgens de jongste berigten, zacht weder; en men dacht dat het ijs er omstreeks den 7den dezer maand zou los gaan.

— Volgens een berigt uit Kiel van jl. Maandag, was de Golf van Finland nog niet open voor de scheepvaart.

— Het *Journal de St. Petersburg* maakt in zijn nommer van 5 dezer 2 brieven bekend, die door den keizer geschreven zijn: de een aan prins Worontzoff en de andere aan prins Gortschakoff. In den eersten betuigt de Czaar zijne erkentelijkheid aan prins Worontzoff voor de schitterende diensten, die deze krijgsman als opperbevelhebber van het leger in den Kaukasus, gedurende 9 jaren heeft bewezen. Z. M. geeft zijn diep leedwezen te kennen, dat de gezondheidstoestand van den prins hem verpligt, om tijdelijk dat bevel neder te leggen, maar uit den wensch, dat hij het weldra weder zal kunnen opvatten. Het tweede schrijven, gerigt aan prins Gortschakoff, luidt als volgt:

»Prins Michel Dmitriévich! door den luisterrijken overtogt van den Donau, den 11 dezer volbragt, hebt gij de Russische wapenen met eenen nieuwen roem bekroond. De krijgslieden, waarover ge zelf het bevel voerde, hebben toch op drie plaatsen den overtogt op den regteroever dier rivier bewerkstelligd en onderscheidene vijandelijke sterkten stormenderhand veroverd. Ten gevolge van onzen onverschrokken aanval, zijn de Turken gevlugt en hebben zonder tegenstand de vestingen Toultscha en Matschin, die van eene bezetting van 15.000 man waren voorzien, verlaten. Daar ik in die gebeurtenis een waarborg vinde voor onze volgende overwinningen tegen de vijanden van de Heilige Godsdienst en van het vaderland, zoo gelast ik U aan onze dappere krijgsbenden, alsmede aan hunne heldhaftige hoofden mijne opregte dankbaarheid kenbaar te maken. Om u te gelijkertijd een bewijs te geven van mijne hartelijke erkentelijkheid voor uwe uitstekende diensten, schenk ik u bij dezen mijn portret van edelgesteenten omzet, om op uwe borst te worden vastgehecht.

»Onveranderlijk blijf ik

St. Petersburg,
21 Maart 1854

»Uw toegenegen
»Nicolaas»

—

Het *Journal de Francfort* wil weten, dat eene der voorname redenen, waarom de laatste voorstellen van Rusland niet zijn aangenomen, daarin gelegen was, dat de Russen zich wilden verbinden om de Donau-vorstendommen te ontruimen, maar alleen onder voorwaarde dat de vereenigde vloot de Zwarte Zee en den Bosporus zouden verlaten. Frankrijk en Engeland meenen echter den Bosporus niet te moeten verlaten, dan na de geheele sluiting van den vrede.

— De *Times* blijft het voor zeker houden dat de heer Bunzen, Pruissisch Minister te Londen, teruggeroepen is en dat, zoo deswege nog geene officiële mededeeling is ontvangen, de koerier op weg is, die de depêches ter dezer zake overbrengt.

— Te Glasgow zijn weêr 2 stel stoomwerktuigen van 400 à 450 paardenkracht, bestemd voor schroef- of gewone stoombooten, die voor de Russische Regering werden gebouwd, in beslag genomen.

— De beide generaals, aan wie het opperbevel is toevertrouwd over de Engelsche en Fransche legers, die naar het oosten worden gezonden, zijn lord Raglan en maarschalk le Roy de Saint Arnaud. Van beide personen, die eene belangrijke rol gaan spelen in den loop der Oostersche aangelegenheden, worden de levensbeschrijvingen medegedeeld, waarvan wij de volgende korte opgaaf overnemen.

Lord Raglan, den 30 Sept. 1788 geboren, trad onder den naam van James Henry Sommerset Fitzroy, in 1804 als vaandeldrager bij de dragonders in dienst. Het volgende jaar werd hij luitenant en reeds in 1808 werd hem het bevel over eene kompagnie toevertrouwd. Door gunst, zoo spoedig opgeklommen gelijk dit met de zonen van de eerste familien in Engeland geschiedt, regtvaardigde hij echter die gunst door bekwaamheid en bijzondere militaire talenten. In 1809 koos Wellington hem daarom tot aide de camp en in 't volgende jaar tot zijn bijzonderen secretaris. Als zoodanig nam hij deel aan den geheelen oorlog op het Schiereiland en den verderen krijg tot aan den slag bij Waterloo. Hij streed mede bij de gevechten van Rolcia, Vimiera, Talanera en Busaco, waar hij ernstig gewond werd; hij was tegenwoordig bij de vermeestering van Oporto, bij de belegering en inneming van Badajoz, bij de ontmoetingen bij El Bodon en Ciudad Rodrigo, bij den belangrijken slag bij Salamanca, bij de overgave van Madrid, bij de krijgsbedrijven bij Valladolid en Burgos, bij den slag bij Vittoria, bij den strijd bij Irun, bij den overtogt van de Ridassoa de Nivelle en Nive, en bij de gevechten bij Orthez en Toulouze. In alle geschiedboeken van dien belangwekkenden oorlog wordt hulde gebragt aan de verdiensten van Fitzroy, en hij werd daarom in 1811 tot majoor en in 1812 tot luit.-kolonel bevorderd.

Bij de terugkomst van Napoleon uit Elba nam hij weder zijne plaats in nevens Wellington en nam alzoo deel aan den slag bij Quatre Bras en Waterloo: hier bewam hij eene zoo ernstige wonde dat zijn arm moest afgezet worden.

Na 1815 trad Fitzroij uit de werkelijke dienst; hij werd aide de camp van den prins regent en kommandeur der Bathorde. In 1818 werd hij lid van het huis der gemeenten, en het jaar daarna secretaris van den directeur generaal der artillerie. In 1824 generaal majoor, werd hij later secretaris van den opperbevelhebber van het leger, en in 1833 luit- generaal. Door den dood van den hertog van Wellington, nam lord Hardinge het opperbevel over het Engelsche leger op zich, terwijl lord Fitzroij hem als directeur generaal der artillerie opvolgde en te gelijkertijd lid werd van het huis der Lords met den titel van baron Raglan. Lord Raglan is dus thans 65 jaar.

Jeugdiger is maarschalk de St. Arnaud, die den 20 Aug. 1801 geboren werd. Vroegtijdig in dienst getreden, zelfs vrij spoedig de eerste graden doorloopen hebbende, was de tijd na het keizerrijk toch niet gunstig voor den militairen loopbaan. Arnaud verliet daarop spoedig de gardes du corps, waarin hij was opgenomen; de verovering van Algerie verschafte hem echter weldra de gelegenheid zijn moed en zijne bedrijvigheid te toonen die hem voor den oorlog zoo geschikt maakten. In 1837 kapitein geworden, werd hem twee jaren later een kommandement in het vreemde legioen toevertrouwd, en werden zijne verdiensten bij dagorde genoemd, bij gelegenheid der gevechten van Djiajelli en Bougie. In 1840 werd hij bijzonder geroemd door maarschalk Valée voor zijn gedrag bij de bezetting van Mediah en de vermeestering van de engte van Jeneah. Tot battaillonschef der Zouaven benoemd, werd weder in 1841 door generaal Bugeaud en generaal Baraguey d'Hilliers bijzonder op hem gewezen, voor het beleid in verschillende gevechten aan den dag gelegd. In Julij 1842 tot luit.-kolonel bevorderd, bestuurde hij eene expeditie in het Kalifaat van Milanah en onderwierp de Beni-Boudouan. Den 30 Jan. 1843 leverde hij een gevecht aan de Beni Ferrah, dat 7 uren duurde, maar waarin hij den vijand geheel versloeg. Na vervolgens aan de beweging tegen de Beni-Menasser deel te hebben genomen, streed hij den 3 Maart den geheelen dag in de vallei van Oued Harrar. Tegen een overmagtigen en woesten vijand hield hij, niettegenstaande de koude, de sneeuw en den regen, dapper stand; hij bleef 10 maanden in veldtogt, en toonde als bevelhebber even veel moed als krijgsbeleid. In 1844 kolonel geworden, nam hij deel aan het gevecht bij Delly. De eer van de overwinning kwam dien dag aan hem toe. In 1845 werd hij commandeur van het Legioen van Eer en kommandant van de sub-divisie van Orleansville. Nabij hem begon toen het oproer van Bow Maza. Met dezen had de kolonel een voortdurenden strijd, totdat hij hem ten laatste onderwierp. In 1846 nam de kolonel deel aan de krijgsbedrijven in Oourencenis. In 1849 brigade-generaal, trok hij door het land der Beni Soliman en werd kommandant van Constantine. Hij bragt er de omstreken tot rust. In 1850 onderwierp hij Row-Akhas-ben-Achour, tot dusverre onbedwongen. In Mei trok hij met 7,000 man over de bergen van Klein Kabylie, die nog geen Europesche troepen gezien hadden en onderwierp de landstreek tusschen Bougie en Callo. De togt duurde 80 dagen, in welken tijd 26 gevechten werden geleverd. Het was een der schitterendste krijgsbedrijven in den Algerijnschen oorlog; de bevelhebber verwierf er den rang van divisie-generaal door.

In 1851 in Frankrijk geroepen, werd hij den 26 Oct. minister van oorlog; den 2 Dec. werd hij, wegens zijne gehechtheid den keizer betoond, maarschalk van Frankrijk, opper-stalmeester en senator. Hij verkreeg verschillende ridderorden en heeft zich van alle generaals, waaronder hij diende, de meest verdiende lofbetuigingen verworven. Generaal Bugeaud schreef van hem: de St. Arnaud behoeft men geene instructie te geven; die helpt altijd zich zelf het best.

Binnenland.

's *Gravenhage*, 14 April.

De Minister van Buitenlandsche Zaken ontwaar geworden zijnde, dat er voornemens hebben bestaan om oorlogs-ammunitie ter zee, in strijd met de pligten aan onzijdige mogendheden door het volkenregt opgelegd, uit te voeren, acht zich verpligt om de aandacht van reeders en inladers te vestigen op het gevaar, waaraan zij niet alleen zich zelven door dergelijke expeditien zouden blootstellen, maar ook op de nadeelige gevolgen en den overlast welke de Nederlandsche schepen zouden kunnen komen te lijden, zoo bij de oorlogvoerende mogendheden het vertrouwen niet kon bestaan, dat die vlag in geen geval tot het onbehoorlijk vervoer van oorlogs-contrabande zal gebruikt worden.

Bij de verzekeringen, welke de Regering des Konings heeft ontvangen, dat de regel *vrij schip vrij goed*, door al de oorlogvoerende mogendheden zal worden geëerbiedigd; dat alleen voor contrabande van oorlog en voor depêches aan eene der oorlogvoerende mogendheden eene uitzondering zal worden gemaakt, en dat het onderzoek, of zich in schepen welke de Nederlandsche vlag voeren, ook zoodanige contrabande bevindt, met de meest mogelijke gemakkelijkheid zal worden toegepast, is het voor den eerlijken handelaar en reeder van groot belang, dat alom de overtuiging besta dat er van de Nederlandsche vlag geen misbruik worde gemaakt, en er alzoo geene aanleiding worde gegeven om ongunstige vermoedens te doen koesteren tegen hen die het voorregt hebben onder die vlag te varen.

De Regering van Z. M. den Koning zou hare bescherming niet kunnen verleenen aan schepen welke, in strijd met de pligten van onzijdige Staten, oorlogs-contrabande inhielden, of zich met de overbrenging van verboden depêches belastten.

* Z. M. is heden morgen ten drie ure, van het Loo in de residentie teruggekeerd.

Men verneemt met leedwezen, dat H. M. de Koningin sedert eenige dagen aan koorts lijdende is; men voedt echter de hoop, dat deze ongesteldheid van voorbijgaanden aard zal zijn. Heden verneemt men, dat H. M. de Koningin geen rustigen nacht heeft doorgebragt en zich nog koortsig bevindt. H. M. heeft eene koude gevat, waardoor griep ontstaan moet zijn.

* Bij goedgekeurd Raadsbesluit van 29 Maart jl. is met behoud der gewone knechtsmarkten, invallende den 1en of 2en Mei en 1 of 2 October, de kermis in de gemeente Nieuwenhoorn afgeschaft.

* Heden hebben HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik en prins en prinses Frederik de voorbereiding tot het H. Avondmaal in de Kloosterkerk, onder het gehoor van den WelEerwaarden Heer Ds. Molenaar, bijgewoond. H. K. H. prinses Frederik deed haren eersten kerkgang na hare jongste ongesteldheid.

* Heden, Goede Vrijdag, zijn, op het voorbeeld door de boekhandelaren gegeven, zeer vele winkels in de hoofd- en andere straten der stad gesloten en wordt die dag als een feestdag plegtig en godsdienstig gevierd.

* Op Dingsdag, 25 dezer, zal aan het locaal van het prov. bestuur te Assen worden aanbesteed: het inrigten van een kantoor voor den Rijks-telegraaf.

* De Ministers van Marine en van Oorlog hebben, voor zooveel hen aangaat, ter kennisse gebragt van ouders en voogden, die verlangen mogten, dat hunne zonen of pupillen te dezen jare als adelborst of als kadet op de Koninklijke Akademie voor de zee- en landmagt worden geplaatst, dat zij, ten einde te worden toe gelaten tot het vergelijkend examen, hetwelk omstreeks het midden van de maand Junij aanstaande, te Breda, tusschen de adspiranten naar gezegde plaatsing zal worden gehouden, een adres aan het Departement van Marine of aan dat van Oorlog zullen behooren in te zenden, naar gelang de toelating bij de zee- of landmagt wordt verlangd, en wel vóór den 12 Mei a. s.; zullende na dat tijdstip geene verzoeken ter admissie tot voorschreven examen meer worden aangenomen. Nopens de te vervullen vereischten, om te kunnen worden toegelaten, zie men de *Staats-Courant* van 14 dezer. De belanghebbenden worden voorts verwittigd, dat de navolgende plaatsen ter vervulling zijn opengesteld, als: van *adelborst*: 35 voor de eigenlijke zeedienst; voor de scheeps-constructie en voor het corps mariniers worden dit jaar geene adelborsten geplaatst; van kadet voor de dienst hier te lande, 20 voor de infanterie; 8 voor de kavallerie; 24 voor de artillerie; en 5 voor de genie. En van kadet voor de dienst in de kolonien: 14 voor de infanterie in Oost-Indie; 2 voor die in West-Indië; 22 voor de artillerie in Oost-Indië; en 2 voor die in West-Indie; en 11 voor de genie in Oost-Indie.

De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn aangeschreven om te vergaderen op Donderdag den 27sten April aanstaande.

De Minister van Buitenl. Zaken en ad interim van Financien heeft, ter mededeeling aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal doen toekomen een uitgebreid verslag in betrekking tot de Algem. begrootingen en Staatsinkomsten en uitgaven over de dienstjaren 1851 en 1852.

Uit dat verslag, waarbij alle noodige bijlagen zijn gevoegd, blijkt de toestand van 's Rijks schatkist op 1 Jan. 1853. De baten hadden bedragen *f* 30,031,927,37; de lasten *f* 15,221,809,26, zoodat het overschot bedroeg: 14,809,218,11. Dit overschot was ontstaan uit de batige saldo's van de overige jaren, als:

overschot van 1850	*f* 5,639,755,02.
» » 1851	» 4,490,220,69».
» » 1852	» 4,029,242,39».
koopprijzen van Domeinen	» 650,000,00.
te zamen	*f* 14,809,218,11.

Over deze som is gedeeltelijk beschikt bij de wet van 23 Dec. 1853, tot amortisatie en aflossing van Nationale schuld, tot een bedrag van *f* 12,596,664,58», zoodat nog uit de middelen van 1851 en 1852 een beschikbaar cijfer van *f* 2,100,000,00 overblijft.

Gisteren morgen is het stoffelijk overschot van wijlen professor Mr. C. A. den Tex in de Evangelisch-Luthersche Oude Kerk te Amsterdam ter aarde besteld. Eene aanzienlijke schaar volgde de lijkbaar. De heeren prof. M. des Amorie van der Hoeven, Waller en Mr. J. A. Jolles bragten aan den waardigen overledene hunne laatste hulde toe door gepaste en hartelijke toespraken.

Door den graaf van Nesselrode is aan de verschillende gezantschappen geantwoord op de vertoogen, betreffende het verbod van uitvoer van granen uit de Zwarte en [illegible] sche zeeën. Volgens deze mededeeling neemt de [illegible] regering voor hare rekening tot de tusschen [illegible] verkoopers vastgestelde prijzen, de granen [illegible] aan de Nederlandsche of andere [illegible] klinkende waar handgeld is betaald, [illegible] behoud der munt door de Regering [illegible] ontvangst van opgave van den [illegible] aanzien der schepen het overige [illegible] regering geene bepalingen kunnen [illegible] dit aan de respectieve gezanten overgelaten.

De afdeeling 's *Gravenhage* der Vereeniging ter bevordering van fabrijk- en handwerk-nijverheid in Nederland heeft uitgeschreven de navolgende prijsvragen: voor knechts van meesters gevestigd te 's Gravenhage.

I. Een gedraaide tafelpoot voorzien van slingerwerk, geschikt om bij een klein rond tafelblad gebruikt te wor-

den, gemaakt van beukenhout en zwart gepolitoerd. II. Een gedreven onderlijst voor eene kolom van 0.22 Ned. el wijd: het profil naar verkiezing des inzenders. Ongevijld of geschuurd; alleen met de hamer afgewerkt. III. Een plankje lang 50 en breed 25 Ned. duimen, goed geschuurd, dof wit geschilderd met zinkwit, met een Latijnsch alphabet trekletters en een dito schrijfletters, te zamen op vier regels, goed verdeeld en geschreven met glansrijk zwart, zonder schaduw. Het plankje afgezet met een breede en eene smalle vergulde lijn en verder met krullen, zooveel mogelijk en toch niet overtollig versierd.

Voor jongelingen beneden de zeventien jaren, werkzaam bij meesters gevestigd te 's Gravenhage. 1. Twee pions voor een schaakbord van onderscheiden vorm; te draaijen van eikenhout, af te leveren van de beitel af, zonder schuren of veilen. 2. Een langwerpig regthoekig kistje groot in den dag 0.40 bij 0,26 Ned. el, diep 0.12 Ned. el, openslaande 0.03 Ned. el onder het deksel, gehangen aan koperen vischjes en met een slotje gesloten; op het deksel een koperen handvastel. Het kistje moet zijn gemaakt van droog, krimpvrij eikenhout, ter dikte van 0.015 Ned. el, en op de hoeken zwaluwstaart in elkander. Binnen in het kistje, tot formeering van vier hokjes, te maken een los kruis van eiken 0.007 Ned. el hout, dit kruis half en half in elkander te keepen en in de binnenwanden van het kistje drie strepen in te zinken, zorgende, dat het, zoowel om en om als ten onderste boven, pas is. Dit werkstuk zal niet mogen gekleurd of geboend, maar geheel blank moeten bewerkt worden. 3. Een dubbelde kagchelpijp-elleboog, wijd 0.11 Ned. el, waarvan de middelpijp is lang 0.80 Ned. el makende de ellebogen daarmede een hoek van 90, en een hoek van 120 graden. De plaat te nemen van n°. 22, of ter dikte van ¾ streep.

De werkstukken moeten vóór 1 Februarij 1855 worden bezorgd bij den secretaris, den heer Mr. J. Kappeijne van de Cappello, en zijn voorzien van een gesloten billet, waarop van buiten eene zinspreuk ter herkenning is geschreven en dat inhoudt eene verklaring van eenen in deze gemeente gevestigden meester, dat het werkstuk is vervaardigd door eenen met naam, voornaam en woonplaats aangeduiden en bij hem werkzamen werkman. De bekrooning geschiedt door eene commissie van leden der afdeeling. De prijzen en premien door deze commissie, bij bekrooning, onder goedkeuring der afdeeling toe te kennen, zijn: voor de vragen 1, 2 en 3, één prijs van *tien* gulden en ééne premie van *vijf* gulden voor iedere vraag; voor vraag 1, één prijs van *drie* gulden en ééne premie van *twee* gulden; voor vraag 2, één prijs van *vijf* gulden en ééne premie van *drie* gulden; voor vraag 3, één prijs van *zeven* gulden en ééne premie van *vier* gulden. De bekroonde werkstukken worden het eigendom der afdeeling en de daarbij behoorende billetten geopend.

De niet bekroonde werkstukken kunnen, binnen vier weken na daartoe strekkende advertentie, door de regthebbenden bij den secretaris worden teruggehaald met de daarbij behoorende ongeopende billetten.

Wij maken onze lezers opmerkzaam op een door den boekhandelaar K. Fuhri te 's Gravenhage uitgegeven Prospectus van een nieuw boek- en plaatwerk, getiteld: *De Oorlog. Geschiedenis der tegenwoordige krijgsgebeurtenissen in Europa, in tafereelen beschreven door T. van Westhreene, Wz.*

Onder dezen titel zal door dien boekhandelaar, gedurende den tegenwoordigen krijg tusschen de Westersche mogendheden, in verband met Turkije, tegen Rusland, een boek- en plaatwerk worden uitgegeven, dat in tafereelen, mededeelingen of beschrijvingen, de hoogstgewigtige staatkundige en oorlogs-gebeurtenissen zal doen kennen, waarin weldra geheel Europa schijnt te zullen worden betrokken. Dit werk zal in groot folio-formaat, in drie kolommen, worden gedrukt, met een groot aantal kapitale, tusschen den tekst gevoegde platen.

De inhoud van dit werk zal zich als van zelf in verschillende afdeelingen splitsen, die voornamelijk beschrijvingen zullen bevatten van:

Den toestand van Europa. Aanwijzing der aanleidende oorzaken van de tegenwoordige gebeurtenissen, zooals zij uit den toestand van landen en volken zijn voortgevloeid, met vermelding tevens van de wijzigingen, door die gebeurtenissen zelve daarin te weeg gebragt.

Het tooneel van den Oorlog. Beschrijving der plaatsen, waar de gewigtigste voorvallen plaats grijpen.

De belangrijke feiten, zoo op het gebied der staatkundige onderhandelingen, als op dat des oorlogs. Hierbij komen natuurlijk allereerst in aanmerking, die welke van dadelijk belang zijn voor de magten, meer onmiddellijk in den oorlog betrokken, en vervolgens zoodanige bijkomende omstandigheden, welke eenigen merkelijken invloed op den stand der zaken uitoefenen.

De personen. Levensberigten en mededeelingen omtrent personen, die òf door het aanzien, dat zij hebben bij de krijgvoerende volken, òf door hetgeen zij als staatsmannen of bevelhebbers tot den loop der zaken bijdragen, eene afzonderlijke beschouwing verdienen.

± **Hardenbergh**, 12 April. Volgens art. 18 en 88 van de gemeentewet is hij die zijn ontslag indient als lid van den raad of als wethouder zoolang in functie, tot dat de geloofsbrieven van den opvolger zijn goedgekeurd of deze zijne betrekking heeft aanvaard. Hieruit volgt, naar onze wijze van zien, dat er in overeenstemming met de kieswet eene *vrije keuze* moet plaats hebben, en dat die *vrije keuze* zich niet bepaald tot den burgemeester, zelf niet tot den raad alleen, maar tot *alle* kiesgeregtigden in de gemeente.

Het lid en wethouder D. Zweers Bz. Jr. had echter in eene vorige *openbare* vergadering voor deze zijne betrekkingen bedankt en dit vond men heden morgen bij het voorlezen der notulen daarin *niet* opgeteekend. De andere wethouder, de heer C. J. van Riemsdijk, maakte daarop aanmerking, te meer daar gemeld ontslag *schriftelijk* ter tafel is geweest. De voorzitter gaf daarop te kennen, dat het lid Zweers van zijn gevoelen teruggebragt, zijn ontslag heeft terug ontvangen en Z.E.A. zich niet kon begrijpen hoe van het verhandelde in *die* openbare vergadering in de nieuwsbladen melding kon worden gemaakt. Wij hopen toch niet, dat men over die openbaarmaking, over het *lichtverspreiden* van somtijds *schaduwzijden* spijt gevoelt — daar toch niemand buiten de leden van den raad tegenwoordig was. En daar niemand der leden tegen de wederlegging van den voorzitter iets in te brengen had, bleef het zoo als het geweest is. Alhoewel wij den heer Zweers nu gaarne, in het belang van het algemeen, in den gemeenteraad zien en Z.Ed. zonder twijfel door de ingezetenen zoude zijn herkozen, vragen wij echter of deze en soortgelijke handelwijzen in den geest der kieswet vallen, of het niet inbreuk maakt op de regten der kiezers, en of, bij het stilzwijgen in de notulen, de dagbladen die het bedanken van den heer Z. hebben vermeld nu moeten beschouwd worden onwaarheid te hebben medegedeeld dan wel of het voortdurend plaats nemen, — althans langer dan zes maanden na het bedanken — van den heer Z. als lid van den raad en wethouder, zonder nieuwe keuze der kiesgeregtigden, niet veeleer als *onwettig* moet worden beschouwd?

Naardien de heer Mr. J. van Delden zich met der woon in eene andere gemeente heeft gevestigd, zal hier in plaats van ZijnEd.A. een ander lid van den gemeenteraad moeten worden gekozen.

Nijmegen, 12 April. Heden overleed alhier plotseling de heer S....... Verschillende geruchten zijn omtrent dit sterfgeval in omloop; maar wat hiervan ook zij, dit is zeker, dat hij iemand was, innemend in de maatschappelijke zamenleving, bereidwillig voor ieder die zijne hulp noodig had, en trouw in het vervullen zijner pligten, waarom hij dan ook de algemeene achting genoot.

Hij laat eene ongelukkige weduwe met 5 jeugdige kinderen na.

Middelburg, 12 April. In de zitting van den gemeenteraad van heden is besloten, om de Bank van leening, ter welker onderhandsche pacht voor een jaar zich niemand had opgedaan, voorloopig met 1 Mei te doen sluiten tot zoolang het eigen beheer zal kunnen worden ingevoerd. De sluiting zal hoogstens drie maanden duren. (*M. C.*)

Leeuwarden, 12 April. Naar men verneemt is door het hoofdbestuur der Maatschappij van Landbouw en Veeteelt in deze provincie, in deszelfs vergadering, alhier gehouden den 7 dezer, besloten, aan het verlangen van Z. M. den Koning te voldoen en twee landbouwers te benoemen, die de vergadering van landbouwkundigen op het Huis ten Bosch bij 's Gravenhage zullen bijwonen, en zijn daarna als zoodanig benoemd: de heeren T. J. Taekema te Ureterp en J. H. Tacomo te Witmarsum; terwijl bij verhindering of ontstentenis van een dier heeren, als plaatsvervanger is benoemd, de heer P. Walma te Oppenhuizen. (*P. F. C.*)

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

Onder de wonderen, welke in den laatsten tijd, mijne aandacht gaande maakten, was er voorzeker geen treffender, dan de wijze van pensionnering, welke bij alle departementen van algemeen bestuur geschiedde; en vraagt men mij: of het billijk is? dan antwoord ik, het niet te weten; maar wel, dat het consequent is en bij dit Ministerie te huis behoort. Toen de vermaarde behoudsgezinde partij onder Willem I en II regeerde, was het de taktiek, om onbruikbare personen, (dat wil zeggen, niet onbruikbaar van wege hunne bekwaamheden, maar onbruikbaar van wege hunne onhandelbaarheid, om hunne tegenstrevende inzigten) allen op pensioen of wachtgeld te brengen; en de vriendjes daardoor de deur te openen, tot nieuwe betrekkingen voor hen of voor hunne familie en vrienden. Daardoor verzekerde men zich van blinde medewerking *in*, *voor* en *tot* alles. Even zoo schijnt het nu denzelfden weg te gaan. Bij Marine pensionneert men, *om blindheid* iemand, die nooit heeft kunnen zien: en wij wenschten wel eens te weten, of die persoon nu ook die *f* 600 uit de koloniale kas blijft genieten voor het nazien en surveilleren der Oostindische kaarten, welke hij anders genoot. Bij Justitie pensionneert men met spoed. Eenige dagen vóór 1 April was er een besluit, dat ambtenaren met dien datum vriendelijk verzocht werden, plaats te maken voor nieuw aankomende, waartoe men zoo wat een examen had ingesteld, om de bekwaamste te plaatsen; doch ja wel, die tot dat onderzoek waren toegelaten, werden *niet* benoemd, maar wèl eenige van de vriendjes, en *alzoo* werden die plaatsen vervuld. Bij Koloniën is nog een aardig zaakje: Iemand, die tot niets zin had en altijd tegen stroom laveerde, die soldaatje, onderofficiertje, officiertje in Oost-Indië, burgermannetje is geweest, en daarna weder ambtenaartje in een onzer buitenlandsche kolonietjes is geworden, en in alle deze onderscheidene betrekkingjes niet goed zich schikken kon, repatrieert, wordt door een *Zeer Eerwaardigen* kruiwagen gezet en gereden in het vaste kader der ambtenaren van Koloniën, op een tractement van *f* 700, ten praejudice van een braaf huisvader, die bekwaam is, daar hij als buitengewoon schrijver sedert jaren aan het departement gebezigd werd, doch geen kruiwagen heeft.

Menig ambtenaar bij het Koloniale Departement ... slagen rond, toen die benoeming kwam; want zij ... vonden nu, dat die *f* 700, welke zij gedacht had... onderling als salaris-verhooging te zullen deelen, ... vervlogen waren; maar alles is natuurlijk: want ... Ministerie de Kempenaer opende de rij der bezuiniging... Thorbecke ging op dat voetspoor voort, doch verkla... dat die rij nu ook gesloten was; maar het tegenwoo... Ministerie verklaart, door zijne daden, dat de bezuinig... niet meer ter sprake *kunnen* noch *mogen* komen; ... daardoor de schuldenlast van den Staat zou kunnen ... minderen, en het, volgens het Amerikaansche stelsel, ... te betreuren is, *als een Staat geen schulden heeft.*

Een Geabonneerde.

Advertentiën.

De ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY, *zijn aanbevelenswaardig voor de genezing van open bee...* Mejufvrouw Aiken, hofmeesteres op eene stoombo... Liverpool, in de Willemstraat, had sedert versche... jaren een ziek been gehad met eene ingewortelde verzwe... welke aan de behandeling van eenige bekwame ma... steeds had weêrstaan. Eindelijk moest zij van hare be... king afzien, en zich in het ziekenhuis te Liverpool beg... waar zij vijf weken ook zonder gevolg vertoefde, zij ve... vervolgens dat gesticht, en gebruikte als een laatste h... middel Holloway's zalf en pillen, waardoor haar been bi... kort werd genezen, en zij bovendien weder volmaakt ge... en sterk werd.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als vol...

Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* ... *f* 20.50 Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* ... *f* 13.85, *f* 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen b... C. VAN DORT, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amste... bij de Wed. A. P. MILIUS, te Utrecht en bij J. STR... MAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede te Lo... Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement. (8...

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 14 April 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2	51 7/8 55, 4 7/8			
Dito Certificat. .	3	66	*Hope* 1798/1816	5	94 7/8
Dito Dito . .	4	82 5/8 3, 2 7/8	Dito 1828/1829	5	94 1/8
O. I. Leening. .	4		Cert. 1831/1838	5	
Amort. Syndic.	3 1/2	83	Dito Dito	4 1/2	
Hand.-Maats. .	4 1/2		Dito *Hope* . . .	4	71 1/8
Belgie.			Dito *Stieglitz* .	4	
Certificaten. . .	2 1/2		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild* .	2 1/2		Inschr. Assig. .	6	
Frankrijk.			Certific. dito. .	6	
Obligatiën . . .	3		**Polen.**		
Spanje.					
Nieuwe	1	17 1/16	Obligatiën . . .	4	
Dito Buitenl. .	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. 6/m.	3	32 1/2			
Bew. Sp. Com.		3 9/16	Metalliek . . .	5	57 7/...
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	76 ...
Portugal.			Dito letter B. .	5	76 ...
Londen nieuwe.	5	31 7/8 2 1/8 1 7/8	Dito 1847 . . .	2 1/2	
Dito uitgest . .	4		Dito 1851/1852	2 1/2	

Rusl., Cert. te Hamb. 5 pct. 82¼; Braz. bij Rot... 500. 5 pct. 90¼; Gren., te Lond. p. s. 100. 2½ p... Peru 4½ pct. 56½.

Over het geheel verkeerde de markt heden bij onbe... handel in een willige stemming.

FRANKFORT, Donderdag 13 April. Spanje binn... 32⅞; dito 1 pct. 17⅜.

LONDEN, Donderdag 13 April. Consols op tijd ... Mexico N. 3 pct. 24¼, 24⅛; Peru N. 4½ pct. 59, ... Uitg. 6¼, 6¼; Spanje 3 pct. 35, 35; dito 1 p... 17¼; dito Certificaten 3⅝, 3⅝; Russen 4½ pct. ... dito 5 pct. 91, 90; Holl. 2½ pct. 56, 56½; dito ... 84½, 84½; Sardinie 5 pct. 77, 77.

Markt stil doch vast.

PARIJS, Donderdag 13 April. Fr 4½ pct. ex ... dito 3 pct. 63; Sp. Binn. 3 pct. 32⅝; dito 1 pct. ...

WEENEN, Donderdag 13 April. Metall. 1852 5 pc... dito Lett. B. 107; Nieuwe Leen. 88¾; Loten ... 119½; Lomb. B. Act. 99; Bankact. 1208; ... Wissel Londen 13.14; Parijs 161.

MADRID, Maandag 10 April. Sp. binn. 3 pct. ... nieuwe 1 pct. 17¼.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Grave...